EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1073/2009

21. oktoober 2009,

rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006

(uuesti sõnastatud)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut ja eriti selle artiklit 71,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust [1],

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras [2]

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 16. märtsi 1992. aasta määrusesse (EMÜ) nr 684/92 (bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo ühiseeskirjade kohta) [3] ja nõukogu 11. detsembri 1997. aasta määrusesse (EÜ) nr 12/98 (millega kehtestatakse tingimused, mille kohaselt mitteresidendist vedajad võivad osutada liikmesriigis riigisisese reisijate [*] autoveo teenuseid) [4] tuleb teha mitmeid olulisi muudatusi. Selguse ja lihtsuse huvides tuleks kõnealused määrused uuesti sõnastada ja koondada üheks määruseks.

(2) Ühise transpordipoliitika loomine hõlmab muu hulgas ka bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo suhtes kohaldatavate ühiseeskirjade kehtestamist nagu ka tingimuste kehtestamist, mille kohaselt võivad mitteresidendist vedajad osutada riigisiseseid veoteenuseid.

(3) Selleks et tagada bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo ühtne raamistik kogu ühenduses, tuleks käesolevat määrust kohaldada kõigi ühenduse territooriumil tehtavate rahvusvaheliste vedude suhtes. Liikmesriigist kolmandasse riiki tehtavad veod on suures osas jätkuvalt hõlmatud liikmesriikide ja asjaomaste kolmandate riikide vaheliste kahepoolsete lepingutega. Seepärast ei tuleks käesolevat määrust kohaldada reisi selle osa suhtes, mis tehakse selle liikmesriigi territooriumil, kus sõitjad peale võetakse või maha pannakse, kuni vajalikku lepingut ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel ei ole veel sõlmitud. Seda tuleks siiski kohaldada transiidi käigus läbitava liikmesriigi territooriumil kulgeva reisi osa suhtes.

(4) Teenuste osutamise vabadus on ühise transpordipoliitika üldpõhimõte ja eeldab seda, et kõigi liikmesriikide vedajatele oleks tagatud juurdepääs rahvusvahelistele veondusturgudele, ilma diskrimineerimiseta kodakondsuse või asukoha alusel.

(5) Bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo tingimuseks peaks olema ühenduse tegevusloa olemasolu. Vedajatelt tuleks nõuda, et igas nende sõidukis hoitaks ühenduse tegevusloa tõestatud koopiat, et hõlbustada ja tõhustada kontrollimist, mida viivad läbi õiguskaitseorganid, eelkõige need, mis asuvad väljaspool vedaja asukohaliikmesriiki. Tuleks kindlaks määrata ühenduse tegevusloa väljaandmise ja kehtetuks tunnistamise tingimused, selle kehtivusaeg ning üksikasjalikud kasutamiseeskirjad. Samuti on vaja sätestada ühenduse tegevusloa ja tõestatud koopiate vormi ning muude omaduste üksikasjalikud kirjeldused.

(6) Liikluskontrolli läbiviimisel ei tohiks toimuda otsest ega kaudset diskrimineerimist autoveo-ettevõtja kodakondsuse, autoveo-ettevõtja asukohaliikmesriigi ega sõiduki registrijärgse liikmesriigi alusel.

(7) Turunõuete rahuldamiseks tuleks eriotstarbeliste liinivedude ja teatavate juhuvedude jaoks ette näha teatavaid tingimusi arvesse võttev paindlik kord.

(8) Kuigi tuleks säilitada lubade kord liinivedude jaoks, tuleks teatavaid eeskirju muuta eelkõige lubade andmise korra osas.

---

[1] ELT C 10, 15.1.2008, lk 44.

[2] Euroopa Parlamendi 5. juuni 2008. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata), nõukogu 9. jaanuari 2009. aasta ühine seisukoht (ELT C 62 E, 17.3.2009, lk 25), Euroopa Parlamendi 23. aprilli 2009. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 24. septembri 2009. aasta otsus.

[3] EÜT L 74, 20.3.1992, lk 1.

[*] Termin on muutunud, uus termin on „sõitja".

[4] EÜT L 4, 8.1.1998, lk 10.

(9) Seepärast tuleks liinivedusid hõlmav luba anda välja pärast lubade andmise menetluse läbimist, välja arvatud juhul, kui taotleja puhul esinevad selgelt määratletud põhjendused sellest keeldumiseks. Asjaomase turuga seotud keeldumise põhjendused peaksid seisnema kas selles, et taotletav teenus mõjutaks suuresti teise samasuguse teenuse elujõulisust, mida osutatakse ühe või enama avaliku teenindamise lepingu alusel asjaomastes piirkondades, või selles, et teenuse peamine eesmärk ei ole vedada sõitjaid kahe erinevas liikmesriigis asuva peatuse vahel.

(10) Mitteresidendist vedajad peaksid saama osutada riigisiseseid sõitjateveo teenuseid, kuid tuleks pidada silmas iga veo eripära. Kui selliseid kabotaažvedusid tehakse, tuleks nende suhtes kohaldada ühenduse õigusakte, nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrust (EÜ) nr 561/2006 (mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist) [1] ja vastuvõtvas liikmesriigis kindlaks määratud valdkondades kehtivaid siseriiklikke õigusakte.

(11) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetuste kohta seoses teenuste osutamisega) [2] sätteid kohaldatakse kabotaažvedusid tegevate veoettevõtjate suhtes.

(12) Liinivedude puhul tuleks mitteresidendist vedajatele võimaldada juurdepääs teatavatel tingimustel, eelkõige kooskõlas vastuvõtvas liikmesriigis kehtivate õigusaktidega, ainult selliste liinivedude korral, mis moodustavad rahvusvaheliste liinivedude ühe osa, välja arvatud linna- ja linnalähiliinid.

(13) Liikmesriigid peaksid osutama käesoleva määruse kohaseks kohaldamiseks üksteisele vastastikust abi.

(14) Haldusformaalsuste hulka tuleks vähendada nii palju kui võimalik, ilma et loobutaks kontrollimisest ja karistustest, mille abil tagatakse käesoleva määruse nõuetekohane kohaldamine ja tõhus jõustamine. Seepärast tuleks ühenduse tegevusloa kehtetuks tunnistamist käsitlevaid kehtivaid eeskirju selgitada ja parandada. Kehtivaid eeskirju tuleks kohandada, et muus liikmesriigis kui asukohaliikmesriigis toimunud raskete rikkumiste korral võimaldada ka tõhusaid karistusi. Karistused ei tohiks olla diskrimineerivad ja need peaksid olema rikkumise raskusastmega proportsionaalsed. Tuleb ette näha kaebuse esitamise võimalus.

(15) Liikmesriigid peaksid kandma oma riiklikku autoveoettevõtjate elektroonilisse registrisse kõik rasked rikkumised, mille on toime pannud vedajad ning millega on kaasnenud karistus.

(16) Selleks et tugevdada ja hõlbustada riiklike asutuste vahelist teabevahetust, peaksid liikmesriigid vahetama teavet riiklike kontaktpunktide kaudu, mis luuakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1071/2009 (millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta) [3] alusel.

(17) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused [4].

(18) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus määrata kindlaks teatavate käesoleva määruse kohaldamiseks vajalike dokumentide vorm ning kohandada käesoleva määruse I ja II lisa tehnika arenguga. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, lisades uusi vähem olulisi sätteid, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

(19) Liikmesriigid peaksid võtma käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed eelkõige tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste osas.

(20) Turismi ja keskkonnasõbralike transpordivahendite kasutamise edendamiseks tuleks muuta määrust (EÜ) nr 561/2006, et juhid, kes osutavad üksikut rahvusvahelist sõitjate juhuveo teenust, võiksid lükata oma iganädalase puhkeaja edasi kuni 12 järjestikuseks 24-tunniseks ajavahemikuks, juhul kui nad tegelevad sõitjate veoga, mis tavaliselt ei hõlma pidevat ja pikka sõiduaega. Selline võimalus puhkeaja edasilükkamiseks peaks olema lubatud ainult väga rangetel tingimustel, millega säilitatakse liiklusohutus ja võetakse arvesse juhtide töötingimusi, muu hulgas kohustust võtta iganädalane puhkeaeg vahetult enne ja pärast kõnealust teenust. Komisjon peaks jälgima hoolikalt selle erandi kasutamist. Kui erandi kasutamist õigustav tegelik olukord muutub oluliselt ja erand toob kaasa liiklusohutuse halvenemise, peaks komisjon võtma asjakohased meetmed.

[1] ELT L 102, 11.4.2006, lk 1.
[2] EÜT L 18, 21.1.1997, lk 1.
[3] Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 51.
[4] EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

(21) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo ühtse raamistiku tagamist kogu ühenduses, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning käesoleva määruse ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse ühenduse territooriumil bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo suhtes, mida teevad liikmesriigis selle õigusaktide kohaselt asutatud vedajad rendi või tasu eest või oma kulul, kasutades kõnealuses liikmesriigis registreeritud sõidukeid, mis sobivad oma ehituse ja seadmete poolest rohkem kui üheksa inimese (juht sealhulgas) vedamiseks ja on selleks ette nähtud, samuti nende sõidukite tühisõitude suhtes, mis on seotud selliste vedudega.

Sõiduki vahetus või veo katkestamine selleks, et kasutada ülejäänud reisiks muud transpordivahendit, ei mõjuta käesoleva määruse kohaldamist.

2. Kui sõitjatevedu toimub liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, kohaldatakse käesolevat määrust transiidi käigus läbitava liikmesriigi territooriumil kulgeva reisi osa suhtes. Seda ei kohaldata reisi selle osa suhtes, mis toimub selle liikmesriigi territooriumil, kus sõitjad peale võetakse või maha pannakse, kuni vajalikku lepingut ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel ei ole veel sõlmitud.

3. Kuni lõikes 2 osutatud lepingute sõlmimiseni ei piira käesolev määrus liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi toimuva veo kohta kehtivaid sätteid, mis sisalduvad liikmesriikide ja kõnealuste kolmandate riikide vahelistes kahepoolsetes lepingutes.

4. Käesolevat määrust kohaldatakse rendi või tasu eest ajutiselt osutatava riigisisese sõitjateveo teenuse suhtes, mida pakub mitteresidendist vedaja vastavalt V peatükile.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „rahvusvaheline vedu”:

   a) sõidukiga tehtud vedu, mille lähte- ja sihtkoht on kahes eri liikmesriigis, olenemata sellest, kas toimub transiit läbi ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi;

   b) sõidukiga tehtud vedu, mille lähte- ja sihtkoht on samas liikmesriigis, ning sõitjaid võetakse peale või pannakse maha teises liikmesriigis või kolmandas riigis;

   c) sõidukiga tehtud vedu liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, olenemata sellest, kas toimub transiit läbi ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi;

   d) sõidukiga tehtud vedu kolmandate riikide vahel, läbides transiidi käigus ühe või mitme liikmesriigi territooriumi;

2. „liinivedu” – sõitjate vedu kindlate vaheaegade järel kindlaksmääratud marsruudil, kusjuures sõitjad võetakse peale ja pannakse maha varem kindlaks määratud peatustes;

3. „eriotstarbeline liinivedu” – mis tahes vedaja korraldatav teatavate sõitjaterühmade liinivedu, millest muud sõitjad on välja arvatud;

4. „juhuvedu” – vedu, mis liinivedude, sealhulgas eriotstarbeliste liinivedude mõiste alla ei kuulu ja mille põhiline eripära on see, et veetakse kliendi või vedaja enda algatusel kokku pandud sõitjaterühmi;

5. „oma kulul toimuvad veod” – veod, mida teevad füüsilised või juriidilised isikud mittekaubanduslikel ja mittetulunduslikel eesmärkidel, kus:

   — veod on sellele füüsilisele või juriidilisele isikule ainult kõrvaltegevus,

   — kasutatavad sõidukid kuuluvad nimetatud füüsilisele või juriidilisele isikule või ta on need omandanud järelmaksuga või neid kasutatakse pikaajalise liisinglepingu alusel ja neid juhivad füüsilise või juriidilise isiku töötaja või kõnealune füüsiline isik või tema poolt tööle võetud isik või ettevõtja poolt töölevõetud või lepingulise kohustuse alusel ettevõtte käsutusse antud töötajad;

6. „vastuvõttev liikmesriik" – liikmesriik, kus vedaja teostab veo, kuid mis ei ole vedaja asukohaliikmesriik;

7. „kabotaažveod" – kas

— rendi või tasu eest tehtavad riigisisesed sõitjateveod, mida vedaja teostab vastuvõtvas liikmesriigis ajutiselt, või

— sõitjate pealevõtmine ja mahapanemine samas liikmesriigis rahvusvahelise liiniveo ajal kooskõlas käesoleva määruse sätetega, tingimusel et see ei ole kõnealuse veo põhieesmärk;

8. „autoveoalaste ühenduse õigusaktide raske rikkumine" – rikkumised, mis võivad viia hea maine kaotamiseni vastavalt määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 6 lõigetele 1 ja 2 ja/või ühenduse tegevusloa ajutise või alalise kehtetuks tunnistamiseni.

Artikkel 3

Teenuste osutamise vabadus

1. Artiklis 1 osutatud rendi või tasu eest tegutsevad vedajad võivad käesoleva määruse kohaselt pakkuda bussiga tehtavaid liinivedusid, sealhulgas eriotstarbelisi liinivedusid või juhuvedusid, ilma diskrimineerimiseta kodakondsuse või registreeritud asukoha alusel, kui:

a) neil on asukohaliikmesriigi luba tegeleda bussivedudega kas liinivedude, sealhulgas eriotstarbeliste liinivedude või juhuvedude vormis vastavalt siseriiklikes õigusaktides sätestatud turulepääsu tingimustele;

b) nad vastavad ühenduse eeskirjade kohaselt kehtestatud siseriikliku või rahvusvahelise sõitjate autoveo-ettevõtjate tegevusalale lubamise tingimustele; ja

c) nad täidavad juhtidele ja sõidukitele kehtestatud standardite osas juriidilisi nõudeid, mis on sätestatud eelkõige nõukogu 10. veebruari 1992. aasta direktiivis 92/6/EMÜ (teatavate kategooriate mootorsõidukite kiiruspiirikute paigaldamise ja kasutamise kohta ühenduses), [1] nõukogu 25. juuli 1996. aasta direktiivis 96/53/EÜ (millega kehtestatakse teatavatele ühenduses liikuvatele maanteesõidukitele siseriiklikus ja rahvusvahelises liikluses lubatud maksimaalmõõtmed ning rahvusvahelises liikluses lubatud täismass) [2] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2003. aasta direktiivis 2003/59/EÜ (reisijate (*) - või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteesõidukite juhtide alus- ja jätkuõppe kohta) [3].

2. Artiklis 1 osutatud oma kulul toimuvate vedude tegijad võivad pakkuda vastavalt artikli 5 lõikele 5 veoteenuseid, ilma diskrimineerimiseta kodakondsuse või registreeritud asukoha alusel, kui:

a) neil on asukohaliikmesriigi luba tegeleda bussivedudega vastavalt siseriiklikes õigusaktides sätestatud turulepääsu tingimustele;

b) nad täidavad juhtidele ja sõidukitele kehtestatud standardite osas juriidilisi nõudeid, mis on eelkõige sätestatud direktiivides 92/6/EMÜ, 96/53/EÜ ning 2003/59/EÜ.

II PEATÜKK

ÜHENDUSE TEGEVUSLUBA JA TURULEPÄÄS

Artikkel 4

Ühenduse tegevusluba

1. Bussiga rahvusvahelist sõitjatevedu teostatakse vastavalt ühenduse tegevusloale, mille on välja andnud vedaja asukohaliikmesriigi pädevad asutused.

2. Asukohaliikmesriigi pädevad asutused annavad loa valdajale ühenduse tegevusloa originaali, mida säilitab vedaja, ja sellise arvu tõestatud koopiaid, mis vastab ühenduse tegevusloa valdaja käsutuse olevate rahvusvaheliseks sõitjateveoks kasutatavate sõidukite arvule olenemata sellest, kas veokid kuuluvad täielikult vedajale või on tema valduses muudel alustel, eelkõige osamaksetega tasumise lepingu, rendilepingu või liisinglepingu alusel.

Ühenduse tegevusluba ja selle tõestatud koopia vastavad II lisas esitatud näidisele. Need sisaldavad vähemalt kahte I lisas loetletud turvaelementi.

Komisjon kohandab I ja II lisa tehnika arenguga. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Ühenduse tegevusloal ja selle tõestatud koopial peab olema väljaandva asutuse pitser, samuti allkiri ja seerianumber. Ühenduse tegevusloa ja selle tõestatud koopia seerianumbrid kantakse määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikliga 16 ette nähtud riiklikku elektroonilisse autoveo-ettevõtjate registrisse osana vedajat hõlmavast teabest.

3. Ühenduse tegevusluba antakse vedaja nimele ja seda ei saa edasi anda. Ühenduse tegevusloa tõestatud koopia peab olema alati igas vedaja sõidukis ja see tuleb esitada volitatud kontrolliametniku nõudmisel.

(1) EÜT L 57, 2.3.1992, lk 27.
(2) EÜT L 235, 17.9.1996, lk 59.
(*) Termin on muutunud, uus termin on „sõitja".
(3) ELT L 226, 10.9.2003, lk 4.

4. Ühenduse tegevusluba antakse välja kuni kümneks aastaks ja seda võib pikendada.

Enne käesoleva määruse kohaldamise kuupäeva välja antud ühenduse tegevusload ja nende tõestatud koopiad kehtivad kuni nende kehtivusaja lõpuni.

5. Registrijärgse liikmesriigi pädevad asutused kontrollivad ühenduse tegevusloa taotluse esitamisel või käesoleva artikli lõike 4 kohasel ühenduse tegevusloa pikendamisel, kas vedaja vastab artikli 3 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

6. Kui artikli 3 lõikes 1 osutatud tingimused ei ole täidetud, keelduvad registrijärgse asukohaliikmesriigi pädevad asutused ühenduse tegevusluba välja andmast või tegevusloa kehtivust pikendamast või tunnistavad ühenduse tegevusloa kehtetuks põhjendatud otsusega.

7. Liikmesriigid tagavad ühenduse tegevusloa taotleja või valdaja õiguse kaevata edasi registrijärgse asukohaliikmesriigi otsus tegevusloa andmisest või pikendamisest keeldumise kohta.

8. Liikmesriigid võivad otsustada, et ühenduse tegevusluba kehtib ka riigisiseste vedude korral.

Artikkel 5

Turulepääs

1. Liinivedusid võivad kasutada kõik ja vajaduse korral võib sellega kaasneda kohustuslik ettetellimine.

Nimetatud teenuste osutamiseks on nõutav III peatüki sätetele vastav luba.

Liinivedudeks liikmesriigist kolmandasse riiki ja vastupidi on nõutav luba vastavalt kahepoolsele lepingule liikmesriigi ja kolmanda riigi vahel ning vajaduse korral transiitliikmesriigi vahel, kuni ei ole sõlmitud vajalikku lepingut ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel.

Liiniveo olemust ei mõjuta asjaolu, et selle tingimusi võib muuta.

Liinivedude puhul toimuvate paralleelvedude või ajutiste vedude korraldamisel, mis pakuksid teenust samale tarbijaskonnale kui liiniveod, kohaldatakse teatavate peatuste vahelejätmise ja täiendavates peatustes peatumise suhtes samu eeskirju kui olemasolevate liinivedude puhul.

2. Eriotstarbeliste liinivedude alla kuuluvad:

a) töötajate vedu kodust tööle ja tagasi;

b) õpilaste ja üliõpilaste vedu õppeasutusse ja tagasi.

Regulaarse eriveo olemust ei mõjuta asjaolu, et seda võib muuta vastavalt selle kasutajate vajadustele.

Eriotstarbelisteks liinivedudeks ei ole vastavalt III peatükile luba vaja, kui korraldaja ja vedaja on sõlminud nende vedude kohta lepingu.

3. Juhuvedudeks ei ole vastavalt III peatükile luba vaja.

Paralleel- või ajutisteks vedudeks, mis on võrreldavad olemasolevate liinivedudega ja millega teenindatakse sama tarbijaskonda, on vaja III peatükis sätestatud korra kohast luba.

Juhuveod jäävad ikkagi juhuvedudeks, hoolimata sellest, et need toimuvad kindlate vaheaegade järel.

Juhuvedusid võib pakkuda vedajate rühm, kes tegutseb sama töövõtja nimel ja kelle puhul sõitjad võivad ümber istuda ja jätkata reisi sama kontserni mõne muu vedajaga mõne liikmesriigi territooriumil.

Komisjon kehtestab korra, mis hõlmab selliste vedajate nimede ning teel olevate ümberistumiskohtade teatamist asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Ka seoses lõike 2 kolmandas lõigus ja lõike 3 esimeses lõigus osutatud veotoimingutega toimuvateks tühisõitudeks ei ole luba vaja.

5. Oma kulul toimuvate autovedude suhtes kehtib vabastus igasugustest loasüsteemidest ja nende puhul kasutatakse sertifikaatide süsteemi.

Sertifikaate annab välja selle liikmesriigi pädev asutus, kus sõiduk on registreeritud, ja need kehtivad kogu reisi ajal, kaasa arvatud transiidi korral.

Komisjon kehtestab sertifikaatide vormi. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

III PEATÜKK

LIINIVEOD, MILLEKS ON VAJA LUBA

Artikkel 6

Loa olemus

1. Load antakse välja vedaja nimele. Vedaja ei või luba edasi anda kolmandatele isikutele. Väljumiskoha liikmesriigi pädeva asutuse (edaspidi „lubade andmisega tegelev asutus") nõusolekul võib loa saanud vedaja siiski teha vedusid alltöövõtja vahendusel. Sellisel juhul märgitakse loale alltöövõtja nimi ja tema roll allhankijana. Alltöövõtja peab vastama artikli 3 lõikes 1 kehtestatud tingimustele. Käesoleva lõike kohaldamisel tähendab „väljumiskoht" „üht teenindavatest terminalidest".

Kui ettevõtjad on liinivedude tegemiseks ühinenud, antakse luba välja kõigi ettevõtjate nimele ning sellele märgitakse kõigi ettevõtjate nimed. Luba antakse ettevõtjale, kes juhib vedude tegemist, ning teistele ettevõtjatele antakse koopiad.

2. Loa kehtivusaeg on kuni viis aastat. Taotleja soovil või nende liikmesriikide pädevate asutuste vastastikusel nõusolekul, kelle territooriumil sõitjad peale võetakse või maha pannakse, võib loa kehtivusaeg olla lühem.

3. Loale märgitakse järgmised andmed:

a) veoliik;

b) veomarsruut, eelkõige väljumiskoht ja sihtkoht;

c) loa kehtivusaeg;

d) peatused ja sõiduplaan.

4. Komisjon kehtestab lubade vormi. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

5. Luba annab selle valdaja(te)le õiguse teha liinivedusid kõigi liikmesriikide territooriumidel, mida veomarsruut läbib.

6. Liiniveo ettevõtja võib ajutiste ja erandlike asjaoludega toimetulemiseks kasutada lisasõidukeid. Selliseid lisasõidukeid võib kasutada ainult samadel tingimustel, mis on sätestatud lõikes 3 osutatud loas.

Sellisel juhul tagab vedaja, et sõidukis on olemas järgmised dokumendid:

a) liiniloa koopia;

b) liiniveo ettevõtja ja lisasõidukid taganud ettevõtja vahelise lepingu koopia või samaväärne dokument;

c) liiniveo ettevõtjale antud ühenduse tegevusloa tõestatud koopia, mis tagab veoks lisasõidukid.

Artikkel 7

Loataotluste esitamine

1. Taotlus liiniveo loa saamiseks esitatakse lubade andmisega tegelevale asutusele.

2. Komisjon kehtestab taotluste vormi. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. Luba taotlevad isikud esitavad täiendavad andmed, kui nad peavad seda vajalikuks või kui lubade andmisega tegelev asutus seda nõuab, eelkõige sõiduplaani, mis võimaldab jälgida, kas järgitakse ühenduse õigusakte puhke- ja sõiduaja kohta.

Artikkel 8

Loa väljaandmise kord

1. Load antakse välja kõigi nende liikmesriikide asutuste nõusolekul, kelle territooriumil sõitjad peale võetakse või maha pannakse. Lubade andmisega tegelev asutus edastab sellistele asutustele (ja nende liikmesriikide pädevatele asutustele, kelle territoorium läbitakse sõitjaid peale võtmata ja maha panemata) taotluse koopia koos muude asjaomaste dokumentide koopiatega ja hinnangu selle kohta.

2. Nende liikmesriikide pädevad asutused, kelle nõusolekut on küsitud, teatavad lubade andmisega tegelevale asutusele oma otsuse avalduse kohta kahe kuu jooksul. Nimetatud tähtaega arvestatakse kuupäevast, mil saabus avaldus nõusoleku saamiseks ja mis on kirjas vastuvõtuteatisel. Kui liikmesriigi pädevalt asutuselt, kelle nõusolekut on küsitud, saadakse negatiivne otsus, sisaldab see piisavaid põhjendusi. Kui lubade andmisega tegelev asutus ei ole vastust saanud kahe kuu jooksul, eeldatakse, et asutused, kellega konsulteeriti, on andnud oma nõusoleku ja lubade andmisega tegelev asutus võib loa anda.

Nende liikmesriikide asutused, kelle territoorium läbitakse sõitjaid peale võtmata ja maha panemata, teatavad lubade andmisega tegelevale asutusele oma märkused esimeses lõigus osutatud tähtaja jooksul.

3. Lubade andmisega tegelev asutus teeb otsuse avalduse kohta nelja kuu jooksul pärast kuupäeva, mil vedaja taotluse esitas.

4. Luba ei anta:

a) kui taotluse esitaja ei suuda otseselt tema käsutuses olevate vahenditega pakkuda vedu, mille kohta taotlus esitati;

b) kui taotleja ei ole järginud autoveoalaseid siseriiklikke või rahvusvahelisi õigusakte, eelkõige rahvusvahelise sõitjateveo lubade tingimusi ja nõudeid, või on pannud toime ühenduse autoveoalaste õigusaktide raskeid rikkumisi, eelkõige seoses sõidukite suhtes kohaldatavate ning juhtide sõidu- ja puhkeaja eeskirju;

c) kui loa kehtivuse pikendamise taotluse korral ei ole täidetud loa saamise tingimused;

d) kui liikmesriik otsustab üksikasjaliku analüüsi põhjal, et asjaomane vedu mõjutaks oluliselt samalaadsete teenuste, mis on hõlmatud ühe või mitme avaliku teenindamise lepinguga kooskõlas ühenduse kehtivate õigusaktidega, elujõulisust asjaomases piirkonnas. Selline liikmesriik kehtestab mittediskrimineerival alusel kriteeriumid, et määrata kindlaks, kas osutatav teenus mõjutaks oluliselt eespool nimetatud samalaadse teenuse elujõulisust, ning komisjoni taotlusel edastab talle need;

e) liikmesriik otsustab üksikasjaliku analüüsi põhjal, et teenuse põhieesmärk ei ole vedada sõitjaid erinevates liikmesriikides asuvate peatuste vahel.

Kui olemasolev rahvusvaheline bussiveoteenus mõjutab erandlikel põhjustel, mida ei olnud loa andmise ajal võimalik ette näha, oluliselt samalaadsete teenuste, mis on hõlmatud ühe või mitme avaliku teenindamise lepinguga kooskõlas ühenduse õigusaktidega, elujõulisust asjaomases piirkonnas, võib liikmesriik komisjoni nõusolekul peatada või tunnistada kehtetuks rahvusvahelise bussiveoteenuse loa, teatades sellest vedajale kuus kuud ette.

Pelgalt asjaolu, et vedaja pakub madalamaid hindu kui teised autovedudega tegelevad ettevõtjad, või asjaolu, et asjaomasel marsruudil tegutsevad juba teised autoveo-ettevõtjad, ei ole piisav põhjendus taotluse tagasilükkamiseks.

5. Lubade andmisega tegelev asutus ja kõigi asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused, kes on kaasatud lõikes 1 osutatud kokkuleppe saavutamisse, võivad taotluse tagasi lükata ainult põhjustel, mis on ette nähtud käesoleva määrusega.

6. Lubade andmisega tegelev asutus annab pärast käesoleva artikli lõigetes 1 kuni 5 sätestatud korra täitmist loa välja või lükkab taotluse ametlikult tagasi.

Loa andmisest keeldumise otsuses tuleb märkida keeldumise põhjused. Liikmesriigid tagavad, et autoveo-ettevõtjatele antakse loa andmisest keeldumise korral võimalus esitada oma seisukohad.

Lubade andmisega tegelev asutus teatab kõigile lõikes 1 osutatud asutustele oma otsuse ja saadab neile kõikide lubade koopiad.

7. Kui lõikes 1 osutatud kokkuleppe saavutamise kord ei võimalda lubade andmisega tegeleval asutusel taotluse üle otsustada, võib küsimuse edastada komisjonile kahe kuu jooksul pärast kuupäeva, mil üks või mitu liikmesriiki, kellega peeti nõu vastavalt lõikele 1, eitavast otsusest teada andis.

8. Komisjon teeb pärast asjaomaste liikmesriikidega konsulteerimist nelja kuu jooksul pärast seda, kui ta on saanud lubade andmisega tegelevalt asutuselt teatise, otsuse, mis jõustub kolmekümne päeva jooksul pärast asjaomastele liikmesriikidele teatamist.

9. Komisjoni otsust kohaldatakse, kuni asjaomased liikmesriigid jõuavad omavahel kokkuleppele.

Artikkel 9

Loa kehtivuse pikendamine ja selle muutmine

Artiklit 8 kohaldatakse mutatis mutandis loa kehtivuse pikendamise taotluste ja loas käsitletava veoteenuse pakkumise tingimuste muutmise taotluste suhtes.

Kui tegutsemistingimusi muudetakse vaid väga vähe, eelkõige intervalle, piletihindu ja sõiduplaane, peab lubade andmisega tegelev asutus esitama teistele asjaomastele liikmesriikidele ainult muutmist hõlmava teabe.

Asjaomased liikmesriigid võivad kokku leppida selles, et teenuse osutamise tingimuste muutmise üle otsustab lubade andmisega tegelev asutus ainuisikuliselt.

Artikkel 10

Loa aegumine

1. Ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1370/2007 (mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel) [1] sätete kohaldamist, aegub liinivedudeks antud luba kehtivusaja lõppedes või kolm kuud pärast seda, kui lubade andmisega tegelev asutus on saanud loa valdajalt teate kavatsuse kohta lõpetada veoteenuse pakkumine. Sellises teates tuleb esitada nõuetekohased põhjused.

2. Kui vajadus veoteenuse järele on kadunud, on lõikega 1 ette nähtud etteteatamistähtaeg üks kuu.

3. Lubade andmisega tegelev asutus teatab loa aegumisest teiste asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele.

[1] ELT L 315, 3.12.2007, lk 1.

4. Loa valdaja teatab asjaomase veoteenuse kasutajatele teenuse kaotamisest kuu aega ette, kasutades selleks otstarbekaid teabevahendeid.

Artikkel 11

Vedajate kohustused

1. Kui tegemist ei ole vääramatu jõuga, võtavad liinivedude ettevõtjad kuni loa kehtivusaja lõpuni kõik meetmed, et tagada katkematud, regulaarsed ja piisava mahuga veoteenused, mis vastavad ka muudele tingimustele, mille pädev asutus on kehtestanud kooskõlas artikli 6 lõikega 3.

2. Vedajad esitavad veoteenuse marsruudi, bussipeatused, sõiduplaani, piletihinnad ja veotingimused selliselt, et oleks tagatud selle teabe hõlbus kättesaadavus kõigile kasutajatele.

3. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1370/2007 kohaldamist, on asjaomastel liikmesriikidel võimalik vastastikusel kokkuleppel ja loa valdaja nõusolekul muuta liinivedude tegemise tingimusi.

IV PEATÜKK

JUHUVEOD JA MUUD VEOD, MILLEKS EI OLE LUBA VAJA

Artikkel 12

Kontrolldokumendid

1. Juhuvedusid tehakse sõidulehe alusel, välja arvatud artikli 5 lõike 3 teises lõigus osutatud veod.

2. Juhuvedusid tegev vedaja täidab sõidulehe enne iga reisi.

3. Sõiduleht sisaldab vähemalt järgmisi andmeid:

a) veoteenuse liik;

b) peamine reisi marsruut;

c) asjaomane vedaja/asjaomased vedajad.

4. Sõidulehtede raamatuid väljastavad selle liikmesriigi pädevad asutused, kus on vedaja registreeritud asukoht, või nende pädevate asutuste määratud organid.

5. Komisjon kehtestab sõidulehe vormi ja sõidulehtede raamatu vormi ning nende kasutamise korra. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

6. Artikli 5 lõike 2 kolmandas lõigus osutatud eriotstarbeliste liinivedude puhul käsitatakse lepingut või selle tõestatud koopiat kontrolldokumendina.

Artikkel 13

Kohalikud ekskursioonid

Rahvusvahelise juhuveo raames võib vedaja teha juhuvedusid (kohalikke ekskursioone) ka liikmesriigis, kus ei ole tema registreeritud asukoht.

Sellised veoteenused on mõeldud mitteresidentidest sõitjatele, keda sama vedaja on varem vedanud ühe esimeses lõigus osutatud rahvusvahelise veoteenuse raames, ja nende veoteenuste osutamiseks kasutatakse sama sõidukit või sama vedaja või vedajate kontserni mõnda teist sõidukit.

V PEATÜKK

KABOTAAŽ

Artikkel 14

Üldpõhimõte

Kõik rendi või tasu eest vedajad, kes osutavad riigisisese sõitjate autoveo teenuseid ja kellel on ühenduse tegevusluba, võivad vastavalt käesoleva peatükiga kehtestatud tingimustele ning sõltumata nende rahvusest või registrisse kantud asukohast teostada artikli 15 kohaseid kabotaažvedusid.

Artikkel 15

Lubatud kabotaažveod

Kabotaažveod on lubatud järgmistel juhtudel:

a) regulaarsed eriveod, kui korraldaja ja vedaja vahel on sõlmitud leping;

b) juhuveod;

c) liiniveod, kui vedaja, kes ei ole vastuvõtva liikmesriigi resident, teeb neid käesoleva määrusega ettenähtud rahvusvahelise liiniveo käigus, välja arvatud veoteenused, mis vastavad linnakeskuse või linnastu, samuti kõnealuse keskuse või linnastu ja seda ümbritsevate piirkondade vahelise transpordi vajadustele. Kabotaažvedusid ei teostata eraldi kõnealusest rahvusvahelisest veost.

Artikkel 16

Kabotaažvedude suhtes kohaldatavad eeskirjad

1. Kui ühenduse õigusaktides ei ole sätestatud teisiti, toimuvad kabotaažveod kooskõlas vastuvõtvas liikmesriigis kehtivate õigus- ja haldusnormidega, mis käsitlevad järgmisi valdkondi:

a) veolepingut reguleerivad tingimused;

b) maanteesõidukite mass ja mõõtmed;

c) teatavate sõitjaterühmade, näiteks kooliõpilaste, laste ja liikumispuudega isikute veo suhtes kehtivad nõuded;

d) sõiduaeg ja puhkeperioodid;

e) veoteenuste käibemaks.

Vajaduse korral võivad esimese lõigu punktis b osutatud mass ja mõõtmed olla vedaja asukohaliikmesriigis kohaldatavatest suuremad, kuid mitte mingil juhul ei tohi need ületada vastuvõtva liikmesriigi kehtestatud piiranguid riigisiseste vedude osas või tehnilisi omadusi, millele on viidatud direktiivi 96/53/EÜ artikli 6 lõikes 1 osutatud tõendites.

2. Kui ühenduse õigusaktides ei ole sätestatud teisiti, toimuvad artikli 15 punktiga c ette nähtud veoteenuste hulka kuuluvad kabotaažveod kooskõlas vastuvõtvas liikmesriigis kehtivate õigus- ja haldusnormidega, mis käsitlevad lube, pakkumismenetlusi, teenindatavaid liine, teenuste osutamise regulaarsust, järjepidevust ja sagedust ning marsruute.

3. Kabotaaživedudel kasutatavate sõidukite konstruktsiooni ja varustuse tehnilised standardid peavad ühtima rahvusvahelisse veondusse lubatud sõidukitele kehtestatud standarditega.

4. Lõigetes 1 ja 2 osutatud siseriiklikke õigus- ja haldusnorme kohaldatakse mitteresidendist vedajate suhtes samadel tingimustel kui vastuvõtvas liikmesriigis asutatud vedajate suhtes, et takistada diskrimineerimist rahvuse või registrisse kantud asukoha alusel.

Artikkel 17

Kabotaažvedudeks vajalikud kontrolldokumendid

1. Juhuvedude vormis toimuvat kabotaaži tehakse artiklis 12 osutatud sõidulehe alusel, mis on sõidukis ja mis esitatakse kontrollima volitatud ametniku nõudmisel.

2. Sõidulehele lisatakse järgmine teave:

a) veoteenuse väljumis- ja sihtkoht;

b) veoteenuse algus- ja lõppkuupäev.

3. Artikli 12 kohaselt antakse sõidulehed välja raamatuna, mille on tõestanud registrijärgse liikmesriigi pädev asutus või ametkond.

4. Eriotstarbeliste liinivedude korral on kontrolldokumendiks vedaja ja veo korraldaja vahel sõlmitud leping või selle tõestatud koopia.

Sõidulehed täidetakse igakuuliste aruannete vormis.

5. Kasutatud sõidulehed tagastatakse registrijärgse liikmesriigi pädevale asutusele või organile kõnealuse asutuse või organi sätestatud korras.

VI PEATÜKK

KONTROLLIMINE JA KARISTUSED

Artikkel 18

Sõidupiletid

1. Liiniveoteenuseid (välja arvatud eriotstarbelisi liinivedusid) osutavad vedajad peavad väljastama kas isikliku või kollektiivse sõidupileti, millele on märgitud järgmised andmed:

a) väljumis- ja sihtkoht ning vajaduse korral ka tagasisõit,

b) pileti kehtivusaeg,

c) veoteenuse hind.

2. Lõikes 1 osutatud sõidupilet tuleb esitada volitatud kontrolliametniku nõudmisel.

Artikkel 19

Kontroll teel ja ettevõtjate juures

1. Luba või kontrolldokument peab olema sõidukis ja see esitatakse kontrollima volitatud ametniku nõudmisel.

2. Bussidega rahvusvahelist sõitjatevedu osutavad ettevõtjad võimaldavad teha kõiki kontrollimisi, mille eesmärk on tagada veoteenuste nõuetekohane pakkumine, eelkõige seoses sõidu- ja puhkeaegadega. Käesoleva määruse rakendamise raames on volitatud kontrolliametnikel lubatud teha järgmist:

a) kontrollida vedaja tegevusega seotud raamatupidamis- ja muid dokumente;

b) teha ettevõtja ruumides ärakirju ja väljavõtteid raamatupidamis- ja muudest dokumentidest;

c) pääseda ligi kõigile vedaja ruumidele, tegutsemiskohtadele ja sõidukitele;

d) nõuda raamatupidamisdokumentides, muudes dokumentides või andmebaasides sisalduva teabe esitamist.

Artikkel 20

Vastastikune abistamine

Liikmesriigid abistavad üksteist käesoleva määruse kohaldamise ja järelevalve tagamisel. Nad vahetavad teavet määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 18 alusel loodud riiklike kontaktpunktide kaudu.

Artikkel 21

Ühenduse tegevuslubade ja lubade kehtetuks tunnistamine

1. Vedaja registrijärgse asukohaliikmesriigi pädevad asutused tunnistavad tegevusloa kehtetuks, kui selle valdaja:

a) ei vasta enam artikli 3 lõikes 1 sätestatud tingimustele või

b) on esitanud tegelikkusele mittevastavaid andmeid, mida oli vaja ühenduse tegevusloa väljaandmiseks.

2. Lubade andmisega tegelev asutus tunnistab loa kehtetuks, kui selle valdaja ei vasta enam tingimustele, mille alusel anti välja käesoleva määruse kohane luba, eelkõige kui seda taotleb liikmesriik, kus vedaja on registreeritud. Nimetatud asutus teavitab viivitamata asjaomase liikmesriigi pädevaid asutusi.

Artikkel 22

Asukohaliikmesriigi karistused rikkumiste korral

1. Mis tahes liikmesriigis toime pandud või tuvastatud autoveoalaste ühenduse õigusaktide raske rikkumise korral, eelkõige sõidukite ja juhtide sõidu- ja puhkeaja eeskirjade rikkumise või artikli 5 lõike 1 viiendas lõigus osutatud paralleelvedude või ajutiste vedude loata pakkumise korral võtavad rikkumise toime pannud vedaja registrijärgse asukohaliikmesriigi pädevad asutused asjakohased meetmed, mis võivad hõlmata hoiatust, kui see on siseriiklikus õiguses ette nähtud. Sellega võib muu hulgas kaasneda järgmiste halduskaristuste kohaldamine:

a) ühenduse tegevusloa kõigi või osade tõestatud koopiate ajutine või alaline kehtetuks tunnistamine;

b) ühenduse tegevusloa ajutine või alaline kehtetuks tunnistamine.

Karistused võib määrata pärast lõpliku otsuse langetamist rikkumise kohta vastavalt ühenduse tegevusloa valdaja toimepandud rikkumise raskusastmele ja tegevusloa valdajale rahvusvaheliste veoteenuste jaoks antud kõnealuse tegevusloa tõestatud koopiate koguarvule.

2. Asukohaliikmesriigi pädevad asutused edastavad selle liikmesriigi pädevatele asutustele, kus rikkumised tuvastati, võimalikult kiiresti ning hiljemalt kuue nädala jooksul pärast rikkumise suhtes lõpliku otsuse langetamist teabe selle kohta, kas ja millised lõikega 1 ette nähtud karistused määrati.

Kui selliseid karistusi ei määrata, esitab asukohaliikmesriigi pädev asutus põhjendused.

3. Pädevad asutused tagavad, et asjaomase vedaja suhtes määratavad karistused tervikuna on proportsionaalses vastavuses rikkumistega, mille põhjal kõnealused karistused määrati, ning võtavad arvesse kõiki selles liikmesriigis sama rikkumise eest määratud karistusi, kus rikkumine tuvastati.

4. Käesoleva artikli kohaldamist ei piira võimalus, et vedaja asukohaliikmesriigi pädev asutus võib algatada menetluse siseriiklikus kohtus. Kui menetlus on algatatud, teatab kõnealune pädev asutus sellest selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus rikkumised toime pandi.

5. Liikmesriigid tagavad vedajatele nende suhtes vastavalt käesolevale artiklile kohaldatud halduskaristuste edasikaebamise õiguse.

Artikkel 23

Vastuvõtva liikmesriigi karistused rikkumiste korral

1. Kui liikmesriigi pädevad asutused on teadlikud käesoleva määruse või autoveoalaste ühenduse õigusaktide raskest rikkumisest, mille paneb toime mõni mitteresidendist vedaja, edastab see liikmesriik, kelle territooriumil rikkumine tuvastati, vedaja asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele võimalikult kiiresti, kuid hiljemalt kuue nädala jooksul pärast rikkumise suhtes lõpliku otsuse langetamist järgmise teabe:

a) rikkumise kirjeldus ja kuupäev ning aeg, mil see toime pandi;

b) rikkumise kategooria, liik ja selle raskusaste ja

c) määratud ja täideviidud karistused.

Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad taotleda vedaja asukohaliikmesriigi pädevatelt asutustelt, et viimased määraksid artikli 22 kohased halduskaristused.

2. Ilma et see piiraks kriminaalvastutusele võtmist, võib vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus määrata karistusi mitteresidendist vedajate suhtes, kes on kabotaažveo korral rikkunud tema territooriumil käesolevat määrust või ühenduse või siseriiklikke autoveoalaseid õigusakte. Kõnealuseid karistusi kohaldatakse diskrimineerimata ja nende hulka võib muu hulgas kuuluda hoiatus või raskete rikkumiste korral kabotaažvedude ajutine keelamine selle vastuvõtva liikmesriigi territooriumil, kus eeskirju on rikutud.

3. Liikmesriigid tagavad vedajatele nende suhtes vastavalt käesolevale artiklile kohaldatud halduskaristuste peale edasikaebamise õiguse.

Artikkel 24

Sissekanne riiklikku elektroonilisse registrisse

Liikmesriigid tagavad, et autoveoalaste ühenduse õigusaktide raske rikkumine, mille panevad toime vedajad asukohaga nende territooriumil ning mille puhul mõni liikmesriik on kohaldanud karistusi, ning samuti ühenduse tegevusloa või selle tõestatud koopia ajutine või alaline kehtetuks tunnistamine, kantakse riiklikku elektroonilisse autoveo-ettevõtjate registrisse. Sellised registri sissekanded, mis hõlmavad ühenduse tegevusloa ajutist või alalist kehtetuks tunnistamist, jäävad andmebaasi vähemalt kaheks aastaks alates tegevusloa kehtivuse peatamise lõppemisest ajutise kehtetuks tunnistamise korral või alates tegevusloa kehtetuks tunnistamise kuupäevast alalise kehtetuks tunnistamise korral.

VII PEATÜKK

RAKENDAMINE

Artikkel 25

Liikmesriikidevahelised kokkulepped

1. Liikmesriigid võivad sõlmida kahe- ja mitmepoolseid kokkuleppeid käesoleva määrusega hõlmatud teenuste täiendava liberaliseerimise kohta, eelkõige seoses loasüsteemiga ning kontrolldokumentide lihtsustamise või kaotamisega, eeskätt piiriäärsetel aladel.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile lõike 1 alusel sõlmitud kokkulepetest.

Artikkel 26

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab vastavalt nõukogu 20. detsembri 1985. aasta määruse (EMÜ) nr 3821/85 (autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta) [1] artikli 18 lõikele 1 asutatud komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja lõike 5 punkti b ning artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 27

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad kõnealustest meetmetest komisjonile hiljemalt 4. detsembril 2011 ning nende hilisematest muudatustest nii ruttu kui võimalik.

Liikmesriigid tagavad meetmete kohaldamise diskrimineerimata vedaja kodakondsuse või registreeritud asukoha alusel.

Artikkel 28

Aruandlus

1. Liikmesriigid edastavad iga kahe aasta tagant komisjonile eelmise aasta jooksul liinivedude jaoks välja antud lubade arvu ning kõnealuse aruandlusperioodi lõpus kehtivate liiniveolubade koguarvu. Teave esitatakse iga liinivedude sihtriigi kohta eraldi. Liikmesriigid esitavad komisjonile ka andmed kabotaaži kohta eriotstarbeliste liinivedude ja juhuvedude vormis, mida aruandlusperioodil teostasid residendist vedajad.

2. Iga kahe aasta tagant saadab vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus komisjonile statistika lubade arvu kohta, mis on välja antud artikli 15 punkti c nimetatud liinivedudena osutatava kabotaaži kohta.

3. Komisjon kehtestab lõikes 2 osutatud statistiliste andmete esitamiseks kasutatava tabeli vormi. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt iga aasta 31. jaanuaril, mitmel vedajal oli eelmise aasta 31. detsembri seisuga ühenduse tegevusluba ja milline oli nimetatud kuupäeval kasutusel olnud sõidukite arvule vastav tõestatud koopiate arv.

Artikkel 29

Määruse (EÜ) nr 561/2006 muutmine

Määruse (EÜ) nr 561/2006 artiklile 8 lisatakse järgmine lõige:

„6a. Erandina lõikest 6 võib Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruses (EÜ) nr 1073/2009 (rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta) [*] määratletud üksikut rahvusvahelist sõitjate juhuvedu tegev juht lükata iganädalase puhkeaja edasi kuni 12 järjestikuseks 24-tunniseks ajavahemikuks alates eelmisest regulaarsest iganädalasest puhkeajast, tingimusel et:

a) teenus kestab vähemalt 24 järjestikust tundi liikmesriigis või kolmandas riigis, mille suhtes käesolevat määrust kohaldatakse ja mis ei ole riik, kus vedu algas;

b) pärast erandi kasutamist võtab bussijuht:

i) kaks regulaarset iganädalast puhkeaega või

[1] EÜT L 370, 31.12.1985, lk 8.

ii) ühe regulaarse iganädalase puhkeaja ja ühe vähendatud iganädalase vähemalt 24-tunnise puhkeaja. Seejuures kompenseeritakse vähendatud puhkeaeg samaväärse katkestamata puhkeajaga, mis tuleb võtta enne erandiperioodile järgneva kolmanda nädala lõppu;

c) alates 1. jaanuarist 2014, kui sõiduk on varustatud sõidumeerikuga vastavalt määruse (EMÜ) nr 3821/85 IB lisale ja

d) alates 1. jaanuarist 2014, kui sõidukil on vedudel, mis toimuvad ajavahemikus 22.00 kuni 6.00, mitu juhti, või lühendatakse artiklis 7 osutatud sõiduaega 3 tunnile.

Komisjon jälgib hoolikalt selle erandi kasutamist, et tagada liiklusohutuse säilitamine väga rangetel tingimustel, ja kontrollib selleks eelkõige, et summaarne sõiduaeg erandiga kaetud perioodil ei oleks liiga pikk. Hiljemalt 4. detsembril 2012 koostab komisjon aruande, milles hinnatakse erandi tagajärgi liiklusohutuse ja sotsiaalsete aspektide seisukohast. Komisjon teeb vajaduse korral ettepaneku käesoleva määruse muutmiseks selles osas.

(*) ELT L 300, 14.11.2009, lk 88."

VIII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 30

Kehtetuks tunnistamine

Määrused (EMÜ) nr 684/92 ja (EÜ) nr 12/98 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt III lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 31

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 4. detsembrist 2011, välja arvatud artikkel 29, mida kohaldatakse alates 4. juunist 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 21. oktoober 2009

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
J. BUZEK	C. MALMSTRÖM

I LISA

Ühenduse tegevusloa turvaelemendid

Ühenduse tegevusloal peab olema vähemalt kaks järgmist turvaelementi:

— hologramm;

— spetsiaalsed paberikiud, mis muutuvad nähtavaks UV-valguses;

— vähemalt üks mikrokirjas rida (trükk, mis on nähtav ainult suurendusklaasiga ja mida ei saa paljundusmasinaga paljundada);

— puudutades tuntavad tähed, sümbolid või mustrid;

— kahekordne numeratsioon: seerianumber ja väljastamise number;

— peente giljoššmustrite ja vikerkaaretrükiga taustaturvamärk.

II LISA

Ühenduse tegevusloa näidis

EUROOPA ÜHENDUS

a)

(Värv: Pantone helesinine tselluloospaber, suurusega DIN A4, (100 g/m^2 või rohkem))
(Tegevusloa esimene leht)
(Tekst tegevusluba välja andva liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes)

Tegevusluba välja andva liikmesriigi eraldustähis (1)	Pädeva asutuse või organi nimi

TEGEVUSLUBA nr …

(või)

TÕESTATUD KOOPIA nr ...

rendi või tasu eest bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo jaoks

Käesoleva tegevusloa valdajal (2) .....
.....
.....

on luba teha ühenduse territooriumil rendi või tasu eest bussidega toimuvat rahvusvahelist sõitjatevedu vastavalt tingimustele, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruses (EÜ) nr 1073/2009 (rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta), ja kooskõlas käesoleva tegevusloa üldsätetega.

Märkused:	
.....	
Käesolev tegevusluba kehtib alates	kuni .....
Välja antud (koht)	(kuupäev) .....
..... (3)	

(1) The distinguishing signs of the Member States are: (B) Belgium, (BG) Bulgaria, (CZ) Czech Republic, (DK) Denmark, (D) Germany, (EST) Estonia, (IRL) Ireland, (GR) Greece, (E) Spain, (F) France, (I) Italy, (CY) Cyprus, (LV) Latvia, (LT) Lithuania, (L) Luxembourg, (H) Hungary, (MT) Malta, (NL) Netherlands, (A) Austria, (PL) Poland, (P) Portugal, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Finland, (S) Sweden, (UK) United Kingdom.
(2) Full name or business name and full address of the carrier.
(3) Signature and seal of the competent authority or body issuing the licence.

b)

(Tegevusloa teine leht)

(Tekst tegevusluba välja andva liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes) või ühes ametlikest keeltest)

ÜLDSÄTTED

1. Käesolev tegevusluba antakse välja vastavalt määrusele (EÜ) nr 1073/2009.

2. Tegevusloa annavad välja pädevad asutused liikmesriigis, kus on registreeritud asukoht sellel rendi või tasu eest veoteenuseid pakkuval vedajal:

   a) kellel on asukohaliikmesriigi luba tegeleda bussivedudega kas liinivedude, sealhulgas eriotstarbeliste liinivedude või juhuvedude vormis;

   b) kes vastavad ühenduse eeskirjade kohaselt kehtestatud siseriikliku või rahvusvahelise sõitjate veoettevõtjate tegevusalale lubamise tingimustele;

   c) kes täidavad juhtidele ja sõidukitele kehtestatud standarditega seotud juriidilisi nõudeid.

3. Käesolev tegevusluba lubab teha rendi või tasu eest bussidega toimuvat rahvusvahelist sõitjatevedu kõigil ühenduse territooriumil toimuvatel reisiühendustel:

   a) kui väljumiskoht ja sihtkoht on eri liikmesriikides, olenemata sellest, kas toimub transiit läbi ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi;

   b) kui väljumiskoht ja sihtkoht on samas liikmesriigis, kuid sõitjate pealevõtt ja mahapanek toimub teises liikmesriigis või kolmandas riigis;

   c) liikmesriigist kolmandasse riiki ja vastupidi, olenemata sellest, kas toimub transiit läbi ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi;

   d) kolmandate riikide vahel, läbides transiidi käigus ühe või mitme liikmesriigi territooriumi,

   ja tühivedusid seoses määruses (EÜ) nr 1073/2009 sätestatud tingimustele vastavate vedudega.

   Kui tegemist on veoga liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, kohaldatakse määrust (EÜ) nr 1073/2009 transiidi käigus läbitava liikmesriigi territooriumil kulgeva reisi osa suhtes. Seda ei kohaldata reisi selle osa suhtes, mis toimub selle liikmesriigi territooriumil, kus sõitjad peale võetakse või maha pannakse, kuni vajalik leping ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel ei ole veel sõlmitud.

4. Käesolev tegevusluba on isiklik ja seda ei saa edasi anda.

5. Väljastanud liikmesriigi pädev asutus võib käesoleva tegevusloa kehtetuks tunnistada eelkõige juhul, kui vedaja:

   a) ei vasta enam määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 3 lõikes 1 sätestatud tingimustele;

   b) on esitanud tegelikkusele mittevastavaid andmeid, mida oli vaja tegevusloa väljaandmiseks või kehtivuse pikendamiseks;

   c) on toime pannud mis tahes liikmesriigis autoveoalaste ühenduse õigusaktide raske rikkumise, eelkõige seoses sõidukite ja juhtide sõidu- ja puhkeaja eeskirjadega ja määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 5 lõike 1 viiendas lõigus osutatud paralleelvedude või ajutiste vedude loata pakkumisega. Rikkumise toime pannud vedaja registrijärgse asukohaliikmesriigi pädevad asutused võivad muu hulgas kehtetuks tunnistada ühenduse tegevusloa või tunnistada ajutiselt või alaliselt kehtetuks ühenduse tegevusloa osad või kõik tõestatud koopiad.

   Karistused määratakse vastavalt ühenduse tegevusloa valdaja toime pandud rikkumise raskusastmele ja tegevusloa valdajale rahvusvaheliste veoteenuste jaoks antud tõestatud koopiate koguarvule.

6. Tegevusloa originaal peab jääma vedajale. Rahvusvahelisi vedusid tegevas sõidukis peab olema tegevusloa tõestatud koopia.

7. Tegevusluba tuleb esitada kontrolliva ametniku nõudmisel.

8. Tegevusloa valdaja peab iga liikmesriigi territooriumil täitma selles riigis kehtivaid õigus- ja haldusnorme, eelkõige vedude ja liikluse osas.

9. „Liinivedu" on sõitjatevedu kindlate vaheaegade järel kindlaksmääratud marsruudil, kusjuures sõitjad võetakse peale ja pannakse maha varem kindlaks määratud peatustes, ja seda võivad kasutada kõik ja vajaduse korral võib sellega kaasneda kohustuslik ettetellimine.

   Liiniveo olemust ei mõjuta asjaolu, et selle tingimusi võib muuta.

   Liinivedude jaoks on vaja luba.

   „Regulaarsed eriveod" on ainult teatavate sõitjaterühmade liiniveod, olenemata korraldajast, kust kõik muud sõitjad on välja arvatud ja mis toimuvad kindlate vaheaegade järel kindlaksmääratud marsruudil, kusjuures sõitjad võetakse peale ja pannakse maha varem kindlaks määratud peatustes.

   Eriotstarbeliste liinivedude alla kuuluvad:

   a) töötajate vedu kodust tööle ja tagasi;

   b) õpilaste ja üliõpilaste vedu õppeasutusse ja tagasi;

   Regulaarse eriveo olemust ei mõjuta asjaolu, et seda võib muuta vastavalt selle kasutajate vajadustele.

   Eriotstarbelisteks liinivedudeks ei ole luba vaja, kui nende vedude kohta on korraldaja ja vedaja sõlminud lepingu.

   Paralleelseteks või ajutisteks vedudeks, mis pakuvad teenust samale tarbijaskonnale kui olemasolevad liiniveod, on vaja luba.

   „Juhuveod" on veod, mis liinivedude, sealhulgas eriotstarbeliste liinivedude mõiste alla ei kuulu ja mille põhiline eripära on see, et veetakse kliendi või vedaja enda algatusel kokku pandud sõitjaterühmi. Paralleelseteks või ajutisteks vedudeks, mis on võrreldavad olemasolevate liinivedudega ja millega teenindatakse sama tarbijaskonda, on vaja määruse (EÜ) nr 1073/2009 III peatükis sätestatud korra kohast luba. Kõnealused veod jäävad ikkagi juhuvedudeks, hoolimata sellest, et need toimuvad kindlate vaheaegade järel.

   Juhuvedudeks ei ole luba vaja.

III LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EMÜ) nr 684/92	Määrus (EÜ) nr 12/98	Käesolev määrus
Artikkel 1		Artikkel 1
Artikli 2 punkt 1.1	Artikli 2 lõige 1	Artikli 2 lõige 2, artikli 5 lõige 1
Artikli 2 punkt 1.2	Artikli 2 lõige 2	Artikli 2 lõige 3, artikli 5 lõige 2
Artikli 2 punkt 1.3		Artikli 5 lõike 1 viies lõik
Artikli 2 punkt 3.1	Artikli 2 lõige 3	Artikli 2 lõige 4, artikli 5 lõige 3
Artikli 2 punkt 3.3		Artikli 5 lõige 3
Artikli 2 punkt 3.4		Artikli 5 lõige 3
Artikli 2 punkt 4		Artikli 2 lõige 5, artikli 5 lõige 5
Artikkel 3		Artikkel 3
Artikkel 3a		Artikkel 4
Artikkel 4		Artikkel 5
Artikkel 5		Artikkel 6
Artikkel 6		Artikkel 7
Artikkel 7		Artikkel 8
Artikkel 8		Artikkel 9
Artikkel 9		Artikkel 10
Artikkel 10		Artikkel 11
Artikkel 11		Artikkel 12
Artikkel 12		Artikkel 13
Artikkel 13		Artikli 5 lõige 5
	Artikkel 1	Artikkel 14
	Artikli 2 lõige 4	
	Artikkel 3	Artikkel 15
	Artikkel 4	Artikkel 16
	Artikkel 5	Artikli 4 lõige 3
	Artikkel 6	Artikkel 17
	Artikkel 7	Artikli 28 lõige 3
	Artikkel 8	Artikkel 26
	Artikkel 9	
Artikkel 14		Artikkel 18
Artikkel 15		Artikkel 19
	Artikli 11 lõige 1	Artikli 20
Artikli 16 lõige 1		Artikli 21 lõige 1
Artikli 16 lõige 2		Artikli 21 lõige 2
Artikli 16 lõige 3		Artikli 22 lõige 1
Artikli 16 lõige 4		Artikli 23 lõige 1
Artikli 16 lõige 5		Artikli 22 lõige 2
	Artikli 11 lõige 2	Artikli 23 lõige 2
	Artikli 11 lõige 3	Artikli 23 lõige 2
	Artikli 11 lõige 4	
	Artikkel 12	Artikli 22 lõige 5, artikkel 23

Määrus (EMÜ) nr 684/92	Määrus (EÜ) nr 12/98	Käesolev määrus
	Artikkel 13	
Artikkel 16a	Artikkel 10	Artikkel 26
Artikkel 17		
Artikkel 18		Artikkel 25
Artikkel 19	Artikkel 14	Artikkel 27
Artikkel 20		
Artikkel 21		Artikkel 30
Artikkel 22	Artikkel 15	Artikkel 31
Lisa		II lisa